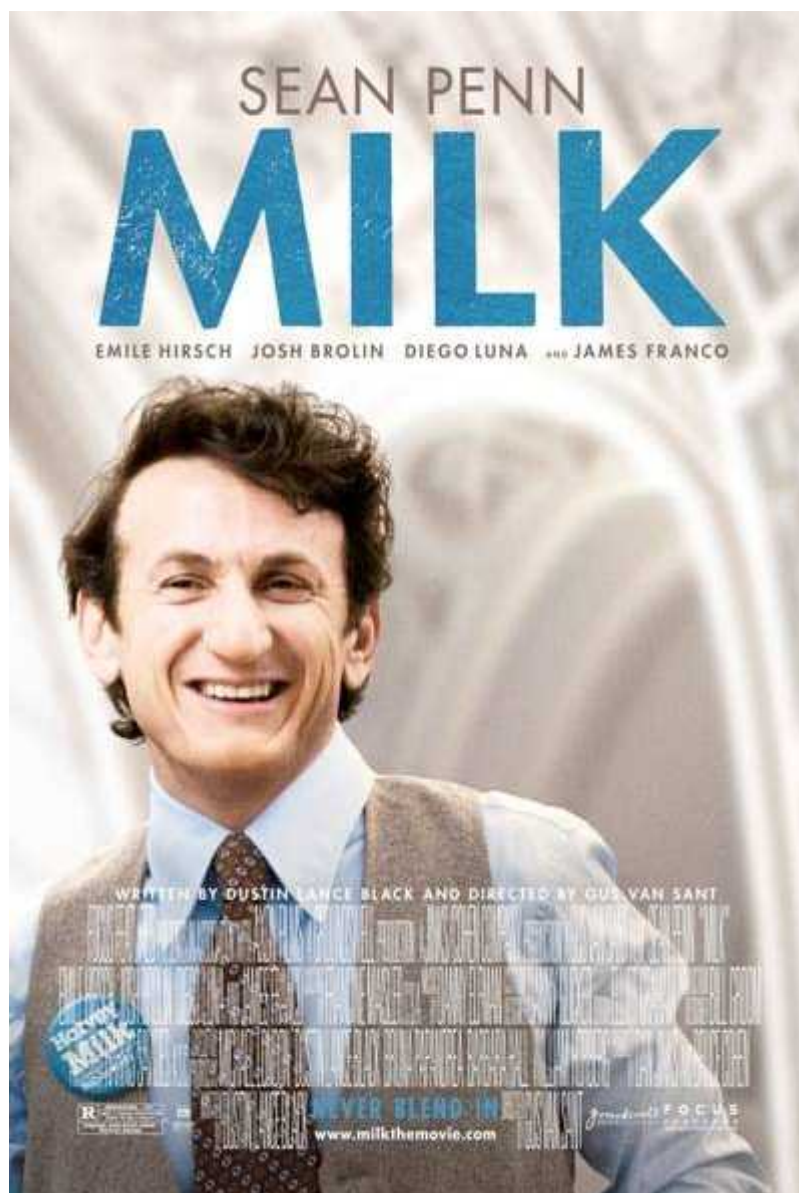

Milk

Voor de biopic *Milk* (2008) concentreerden scenarist Dustin Lance Black (1974 -) en regisseur Gus Van Sant (1952 -) zich op de politieke carrière van Harvey Milk in San Francisco. Andere delen van zijn leven zouden het verhaal ongetwijfeld uit balans gebracht hebben. Dus vind je in de film niets over het feit dat Harvey reeds als veertienjarige zijn homofiele aard probleemloos aanvaardde. Ook niets over Milks New Yorkse periode waar hij als zoon van welgestelde Joodse ouders, na zijn studies en zijn dienst in de navy, beursanalyst werd in Wall Street om vervolgens als stagemanager voor o.m. de musical *Hair* op Broadway te eindigen.

De film begint vlak na Milks New Yorkse periode in de metro; daar ontmoeten we Harvey in de metro op de dag vóór zijn 40ste verjaardag wanneer hij Scott Smith tegenkomt; de twee raken aan de praat en belanden in bed. Beiden hebben een nieuwe omgeving nodig. Die ligt voor de hand: San Francisco, ‘*the only city where a man of modest means can live like a queen.*’

De feiten

Die woordspeling op het uitgesproken ‘gay’ karakter van de stad is niet toevallig. San Francisco heeft nu eenmaal voor velen de reputatie hét homoparadijs van de USA te zijn. Bijna een kwart van de 800.000 inwoners die de stad telt, zijn homo's en lesbo's, dikwijls in het straatbeeld aanwezig en zelfs allesoverheersend tijdens de San Francisco Pride, de beroemde parade die elk jaar gehouden wordt in de maand juni om elke lesbische, gay, biseksuele en transseksuele medemens te eren. Het centrum van dit homo- Mekka is Castrostreet een straat vlakbij Market Street, die dwars door de stad loopt, twee kilometer van Downtown, waar de wolkenkrabbers en winkels zijn.

De Castro werd bekend als homocentrum na de controversiële Summer of Love in het naburige Haight Ashbury district in 1969. Die bijeenkomst zorgde ervoor dat tienduizenden jongeren van over heel de USA naar deze buurt kwamen. De buurt, die vroeger Eureka Valley genoemd werd, raakte bekend als Castro, naar het gelijknamige theater op de hoek van Castro en Market Street.

Rond 1973, zeven jaar voor het gebied zwaar getroffen werd door de aids crisis van de jaren '80, opent Harvey Milk er samen met zijn vriend Scott Smith een camerawinkel die al snel uitgroeit tot dé ontmoetingsplaats voor homoseksuelen uit de regio. Vanuit die camerawinkel wordt alles gecoördineerd. Als het bekend biermerk Coors zijn homoseksuele werknemers discrimineert, organiseert Milk een geslaagde boycot. Door het toenemende geweld van de politie tegen homo's ziet Milk zich genoodzaakt zich in 1974 kandidaat te stellen voor de raad van bestuur in San Francisco, maar hij verliest de eerste race voor bestuurslid. In 1975 probeert hij het nog eens, nu met een betere campagne. Harvey verandert hiervoor zelfs zijn hippie uiterlijk maar hij verliest opnieuw, zij het met meer stemmen dan het jaar ervoor. Eind 1977 kennen de plaatselijke verkiezingen van San Francisco een verrassende uitslag. Door het feit dat kandidaten nu per district verkozen werden, kan Harvey zich vooral concentreren op zijn eigen wijk, Castro. Voor het eerst worden een zwarte vrouw, een fervente feministe en een Chinees in de gemeenteraad gekozen. De meeste aandacht gaat echter uit naar de charismatische ‘Mayor of Castro Street’, Harvey Milk, de eerste openlijk homoseksuele politicus die zitting mag nemen als gemeenteraadslid.

Net op het moment dat Milk als eerste ‘out of the closet’ gay politicus optreedt, begint de Amerikaanse zangeres Anita Bryant een campagne die homoseksuelen gelijk stelt met prostituees en criminelen. Ooit begonnen als ‘orange girl’, een zangeres die appelsienen verkoopt in reclamespots, ontpopt deze Anita Bryant zich als ultra conservatieve, uiterst rechtse moraalridder en het icoon van de Republikeinse Partij. Ze wordt internationaal bekend als antihomoactiviste, hierbij gesteund door senator John Briggs die alle homoseksuelen uit het lerarenkorps wil verwijderen, omdat ze volgens hem een slechte invloed hebben op de kinderen. Uiteraard wordt Harvey Milk één van de stuwende krachten in het verzet tegen John Briggs’ beruchte *Voorstel 6* (*Proposition 6*, ook bekend als *The Briggs Initiative*), dat alle gays en gay-rights sympathisanten verbiedt les te geven in ‘public schools’ Milk weet echter dat hij - wil hij meer bereiken - het niet alleen op de homotoer mag gooien. Om die reden begint hij een campagne tegen ‘poep op de stoep’. De campagne is een groot succes en Milk krijgt ook aanhang onder de niet homoseksuele bevolkingsgroep. Als de stemming voor Bryants en Briggs beruchte *Voorstel 6* ’ komt, is Milk niet zeker of ze het voorstel kunnen tegenhouden en vreest hij dat er onrust ontstaat. Later blijkt dat het enige district dat voor het voorstel van Bryant en Briggs heeft gekozen, het district van collega bestuurlid Dan White is. Milk is dolblij en ziet dit als een grote overwinning voor alle homoseksuelen ter wereld.

Bij Dan White, een voormalig politieagent en brandweerman die tot dat moment te boek stond als de typische ‘all American guy’, ideale echtgenoot, vader en schoonzoon, slaan dan plots alle stoppen door. Nog geen jaar na zijn glorieuze campagne tot gemeenteraadslid wordt Milk

op brutale manier neergeschoten door zijn conservatieve politieke tegenstander, een aanslag waarbij ook burgemeester George Moscone omkomt.

Op het proces komt de jury, waaruit alle pro-homo's geweed waren, tot de bizarre conclusie dat Dan White te veel junk food had gegeten (de zogenaamde Twinkie verdediging!) en geeft White vijf jaar 'on parole'. "*If Dan White had only killed George Moscone, he would have gone up for life,*" schrijft een homo activist, "*But he killed a gay, and so they let him off easy.*"

Deze gebeurtenissen en de lichte straf die White krijgt, brengen de hele stad samen, eerst in rouw en vervolgens in blinde woede. Door dit vonnis breken er de ergste homorellen uit de Amerikaanse geschiedenis uit: de 'White Night Riots'.

In 2000 wordt Harvey Milk door Time Magazine verkozen tot een van de Top 100 Amerikaanse iconen van de twintigste eeuw. "*I thank God I have lived long enough to see my kind emerge from the shadows and join the human race.*", " schrijft een 68 jarige lesbienne. "*Milk could have guided gay America through the confused start of the AIDS horror. Instead, he remains frozen in time, a symbol of what gays can accomplish and the dangers they face in doing so.*" concludeert John Cloud , stafmedewerker van TIME magazine.

De documentaire

Zes jaar na de tragische gebeurtenissen in San Francisco maakt Rob Epstein de Oscarwinnende documentaire *The Times of Harvey Milk* (1984), waarin hij de opmerkelijke opmars van Milk in de politiek analyseert. In zijn documentaire toont hij met archiefmateriaal, foto's en beelden van de plaatselijke nieuwszenders, hoe de uit New York afkomstige Milk zijn politieke carrière begon. Aan het woord komen mensen die de opkomst van de mensenrechtenactivist van dichtbij meemaakten, onder wie zijn campagneleidster Anne Kronenberg en politicologe Sally M. Gearhart.

Maar ook anderen spreken hun bewondering uit voor Milk. Jim Elliott vertelt openhartig over het feit dat hij aanvankelijk niets van homo's moest hebben, totdat hij Milk ontmoet. Hij legt uit dat Milk er niet alleen was voor de homo's, maar voor alle minderheidsgroepen in San Francisco - zwarten, joden, gehandicapten, bejaarden en Aziaten - en in die zin dus een bindend element vormde voor de hele samenleving. Regisseur Rob Epstein, die in 1995 de beroemde homo documentaire *The Celluloid Closet* zou draaien, laat onder meer zien hoe gevat en bevlogen Milk te keer gaat tegen het wetsvoorstel dat homoseksuele onderwijzers wou verbieden les te geven aan kleine kinderen, omdat je die, in de woorden van de Republikeinse senator John Briggs, nu eenmaal ook niet vrijwillig blootstelt aan prostituees of lieden die zich bezighouden met dierenseks. Dankzij de inspanningen van Milk lukte het om die gevreesde wet tegen te houden. Tegenover de succesvolle en populaire Milk stond Dan White, die het vertikte om compromissen te sluiten en zichzelf het daarmee erg lastig maakte het hoofd boven water te houden in de raad. De verbitterde, getergde White kon dat niet verkroppen en schoot Moscone dood. Vervolgens moest ook Milk eraan geloven.

The Times of Harvey Milk, verteld door Harvey Fierstein van *Torch Song Trilogy*, toont op indrukwekkende wijze hoe de stad reageerde op de moorden: met vreedzame stille tochten waar meer dan 45.000 mensen in meeliepen. De beelden bezorgen je nu nog rillingen. (1)

De speelfilm

Gus Van Sants biopic is een intiem portret van de laatste acht jaar uit het leven van Harvey Milk en de moordaanslag van 27 november 1978 op deze eerste openlijk homoseksuele politicus in de USA. In Europa werd aan die moord minder aandacht besteed omdat het nieuws in de dagen van de moord nog steeds beheerst werd door de collectieve zelfmoord van 900 sekteleiden van de religieuze sekteleider Jim Jones, in het oerwoud van Brits Guyana in Georgestown. Nochtans is Harvey Milk toch hét icoon van de

burgerrechtenbeweging en de homoseksuele gelijkberechtiging in de Verenigde Staten. Volgens sommigen zelfs een ‘homorechtenmartelaar’. Volgens anderen is hij dan weer het prototype van de hoopvolle politicus. Wanneer je Harvey hoort praten in interviews over gezondheidszorg, werkgelegenheid en onderwijs, dan vertonen zijn ideeën onmiskenbare parallellen met die van moderne politici zoals Barack Obama, die wel een opvolger lijkt van het type politicus dat Harvey was. Wat hen verbindt is hoop: het valt op hoe vaak de woorden ‘hope’ en ‘change’ terugkomen in zowel de toespraken van Obama als in die van Milk.

Een raamvertelling

Bij sommige films weet je vanaf het begin dat je goed zit. *Milk* is zo’n film. De film begint met beelden uit de jaren zestig waar homo’s in elkaar worden geslagen en niet getolereerd worden door de maatschappij. Hierna zien we Harvey Milk die in 1978 een audio opname maakt van zijn carrière als eerste homoseksuele politicus. De tape mag alleen afgespeeld worden na zijn overlijden. Het fatalisme dat door die tape vanaf het begin over de film hangt, is overheersend: je weet dat het zal gebeuren, alleen niet hoe en wanneer. Die tape wordt dan verder in de film door scenarist Dustin Lance Black en cineast Gus van Sant gebruikt als de spil van een raamvertelling, een narratieve techniek waarbij een verhaal de omlijsting vormt voor een aantal andere verhalen die narratief samengebonden door een soort "flashbacktechniek". Aan de hand van Milks tapeverhaal krijgen we vervolgens de hoogtepunten uit zijn politieke carrière en privé-leven te zien.

Wie wil nagaan hoe secuur Van Sant en Dustin Lance Black te werk zijn gegaan, kan terecht bij hoger omschreven documentaire *The Times of Harvey Milk* van Rob Epstein. Van Sant en Dustin Lance Black putten hier duidelijk uit maar gebruiken die beelden anders. Ivo De Kock merkt terecht op dat ze *Milk* niet plaatsen in de context van de seventies zoals Epstein maar in een ruimere, actuele context. Daar waar Epstein zich concentreert op het symbool Milk, tonen Van Sant en Dustin Lance Black vooral het paradoxale leven van een complex man. Of liever: het getransformeerde leven van iemand die zichzelf (her)uitvond. We volgen het traject van een New Yorkse Jood die op de vooravond van zijn veertigste verjaardag in de metro een hippie versiert en even later met hem naar San Francisco vertrekt om eindelijk iets te doen met zijn leven. Hij forceert een plaats in het zakenleven van Castro Street, trekt de aandacht van “mijn mede-gedegeneerden” die hij toespreekt vanop een ‘soap’-box en start verkiezingscampagnes met een ongewone groep medestanders (o.m. Anne Kronenberg en Cleve Jones). Zijn privé-leven verloopt chaotisch. Relaties doven uit (Scott Smith) en geliefden plegen zelfmoord (Jack Lira). Op politiek vlak is Milk meer een vechter dan een idealist, meer een man van actie dan van ideeën. Als ondernemer beseft hij dat politiek een economische component heeft. Alles draait om macht, de macht van het getal. Het uit de kast komen van homo’s wordt Milks politiek wapen bij uitstek, een manier om “de mensen te laten weten dat ze een van ons kennen”. Milk gebruikt ook zijn politieke macht om steun af te dwingen. Wanneer burgemeester Moscone hem daar op wijst, reageert hij ironisch: *‘Een homo met macht, dat is angstaanjagend!’*

Angst staat trouwens centraal in *Milk*. In een spookachtige scène zien we Milk ‘s avonds door Castro Street lopen, angstig achteruitkijkend naar een achtervolger en wegduikend in zijn ‘veilige’ winkel. Een telefoontje van een met ‘herprogrammering’ bedreigde jongen illustreert op een andere manier de kwetsbare positie van homo’s: wanneer de camera achteruitrijdt, zien we hem in een rolstoel zitten.(2)

Door die raamvertelling structuur krijgen alle hoogtepunten uit Harvey’s leven hun plaats: Harvey’s verzet tegen John Briggs’ beruchte *Voorstel 6* met uitspraken als *‘How do you teach homosexuality? Is it like French’* of *‘If it were true that children emulate their teachers, we’d have a lot more nuns running around’*; Harvey’s ironische oneliners in interviews met Dan White: *“Dan White: Can two men reproduce? Harvey Milk: No, but God*

knows we keep trying’ of *‘The name of the game is votes. So Dan and I are in bed together, politically speaking.’*; Harvey’s beroemde lijfspreuk om mensen aan te zetten tot actie: *‘My name is Harvey Milk and I’m here to recruit you’*, even krachtig als Martin Luther Kings *‘I have a dream’* en Barack Obama’s *‘Yes, we can’* en tenslotte Harvey’s campagne om de straten van San Francisco schoon te houden van hondenpoep. Vooral zijn prachtige speeches die je ook op YouTube kan beluisteren, blijven bij: *‘If a bullet should enter my brain, let that bullet destroy every closet door... Because it’s not about personal gain, not about ego, not about power... it’s about us out there. Not only gays, but the Blacks, the Asians, the disabled, the seniors, I know you cannot live on hope alone, but without it, life is not worth living. So you, and you, and you... You gotta give em’ hope... you gotta give em’ hope.’* (http://www.youtube.com/watch?v=-U_owSvbn00&feature=related, The Last Words of Harvey Milk)

Sean Penn

Wie Milk zegt, zegt sinds de film ook Sean Penn. Sean Penn speelt Harvey Milk met veel kracht, oog voor detail en empathie. In een regie van Gus Van Sant, die soms intiem, soms afstandelijk maar steeds eerlijk is, vertolkt Penn het personage op een manier die Harvey Milk alle eer aandoet, zonder hem te verheerlijken. *Milk* toont zijn hoofdpersonage zoals hij was: een normale man die tegelijk sterk is als hij twijfelt, negatieve kantjes heeft, geslaagde en desastreuze liefdesrelaties opbouwt, een man zoals iedereen. Maar een gewone man die, door enkele beslissingen, tot iets uitzonderlijks in staat was. Of zoals filmcriticus Roger Ebert het zo eloquent verwoordde: *‘Milk was the right person in the right place at the right time, and he rose to the occasion. So was Rosa Parks. Sometimes, at a precise moment in history, all it takes is for one person to stand up. Or sit down.’* (3) Sean Penn geeft dat prachtig weer. ‘Net op het moment dat Milk zou kunnen doorgaan voor straight is er juist dat verwijfde gebaartje dat je heteroseksuele mannen zelden ziet maken. Deze verijndheid laat zien dat homoseksualiteit niet iets vreemds is, niet alleen iets voor in donkere parkjes en niet iets duivels dat door God is verboden. Homoseksualiteit is gewoon, maar soms op een net even andere manier. Het is niet iets om bang voor te zijn, maar heeft wel een eigen identiteit. Fantastisch is bijvoorbeeld – en dit heeft niets met geaardheid te maken - hoe Penn tijdens een debat, na een serieus statement zijn tegenstander aankijkt, of hoe hij joviaal naar Dan White zwaait tijdens de doop van diens pasgeboren zoon.’ (4) Deze portrettering maakt van Milk wel een beetje een hagiografie, zeker met de demonische Anita Bryant als zijn tegenstander. Bijzonder origineel is het feit dat Van Sant voor de vertolking van deze Anita Bryant, die in de jaren zeventig het hele land doorreisde om homorechten te bestrijden, alleen maar archiefmateriaal gebruikt. Haar engheid is dus niet aan een actrice te danken, maar geheel aan haar eigen optreden destijds. In een interview daarover zei cineast Gus Van Sant: ‘Het gebruik van archiefbeelden vond zijn oorsprong in het feit dat we in het script refereren aan bepaalde personen, zoals zangeres Anita Bryant. Toen we eenmaal in het beeldarchief doken, kwamen we gebeurtenissen tegen waarvan we geen reconstructie hadden gemaakt. In de montagekamer plaatsten we deze beelden spelenderwijs in de film.’ (5)

Van een verstandelijk gehandicapte vader, vechtend voor voogdij van zijn dochttertje in *I Am Sam* (2001), tot een veroordeelde gevangene op death row in *Dead Man Walking* (1995), Van een terminale hartpatiënt in *21 Grams* (2003), tot een wraakzuchtige vader die de dood van zijn dochter wil wreken in *Mystic River* (2003). De rollen die Sean Penn gedurende zijn imposante carrière heeft gekozen, zijn van een grote veelzijdigheid. Met het portretteren van de homoseksuele politicus Harvey Milk voegt hij een nieuw hoogtepunt aan die loopbaan toe, een Oscar waardig. (6) En dat allemaal naast zijn eigen werk als regisseur met films als *Into the Wild* (2007), *11'09"01 - September 11* (2002) (segment "USA"), *The Pledge* (2001), *The Crossing Guard* (1995) en *The Indian Runner* (1991). Niet toevallig staat

Milk tussen de vijf verbluffende videofragmenten uit de films die Sean Penn een Oscarnominatie opleverden. (<http://www.humo.be/tws/film-boek-dvd/16893/milk-oscarwinnaar-sean-penn-heft-het-glas.html>) Voor *Mystic River* en *Milk* mocht hij het beeldje ook mee naar huis nemen. Dat niet iedereen Sean Penn ziet als de meest getalenteerde acteur van deze generatie, mag blijken uit de verschillende parodieën op Sean Penn en *Milk* op Internet.(7)

Naast Sean Penn blinkt de film verder uit door een sterke ensemble cast. De rol van antagonist Dan White is weggelegd voor Josh Brolin (1968 -) onder andere bekend van Oliver Stones *W.* (2008), waarin hij de rol van George W. Bush speelt, van *No Country For Old Men* (2007) en van *American Gangster* (2007). De rol van Brolin in *Milk* is misschien de moeilijkste van de vijf hoofdrolspelers. Brolin moet zich immers voordoen als heteroseksueel politicus met een homoseksueel ondertoontje, een man die duidelijk met zichzelf in de knoop zit maar niet weet waar af of aan. Zijn innerlijke strijd en de afkeer die hij op den duur voor Milk krijgt, is zeer geloofwaardig en prachtig neergezet. Emile Hirsch (1985-) speelt de rol van Cleve Jones, een van de belangrijkste campagneleiders in het team van Harvey Milk. Jones regelt de optochten en zorgt ervoor dat Milks campagne volgelingen krijgt op straat. Het personage van Jones is dat van een jonge gedreven homo, die denkt dat hij alles kan en vaak ook nog waarmaakt wat hij belooft. Emile Hirsch is vooral bekend van zijn rol als Chris McCandless in Sean Penns prachtfilm *Into the Wild* (2007). Scott Smith, Milks minnaar, wordt gespeeld door James Franco (1978-) bekend van de *Spiderman* trilogie, *In the Valley of Elah* en *Flyboys*. Franco speelt Scott Smith, de eeuwige liefde van Harvey Milk. Smith zorgt voor rust en stabiliteit in Milks leven. Franco speelt de rol van Smith uitmuntend; door de hele film straalt hij de rust en stabiliteit uit die Milk nodig heeft. Vandaar dat het ook makkelijk te geloven is dat Milk Smith niet uit zijn hoofd kan zetten. Diego Luna vertolkt de rol van Jack Lira. Luna is een nieuw gezicht binnen Hollywood. Hij was te zien in Kevin Costners *Open Range* (2003). Zijn vorige films, waaronder het bekende *Y tu mamá también* (2001) van Alfonso Cuaróns met Gael García Bernal, zijn bijna allemaal Mexicaans. Lira is de tweede liefde van Milk. Lira is alles wat Smith niet is. neurotisch, aanhankelijk en altijd aanwezig.

Gus van Sant gebruikt graag VIPs in zijn films. Zo gebruikt hij de Amerikaans schrijver en voorman van de Beat Generation, William S Burroughs, in *Drugstore Cowboy* (1989). In de film *Milk* spelen ook heel wat VIPs mee in een cameo, een kort filmfragmentje. Die VIPs zijn allemaal mensen die het Milk tijdperk mee beleefd hebben: zo zie je de echte Cleve Jones, Frank Robinson, Allan Baird en Anne Kronenberg in de film verschijnen.

Gus Van Sant Stijl

Gus Van Sant, zelf ook homoseksueel, is een eigenzinnig filmmaker die graag experimenteert met minder toegankelijke films als *Drugstore Cowboy* (1989), *My Own Private Idaho* (1991) of *Last Days* (2005). Door Hollywood werd hij pas gewaardeerd in 1997, met zijn meest commerciële film tot dan toe, *Good Will Hunting*. Met *Milk* heeft hij terug gekozen voor een klassieke biopic, een conventionele film wat structuur en stijl betreft, net zoals zijn andere mainstream films *Good Will Hunting* (1997) en *Finding Forrester* (2000). Af en toe komt de stijl van de regisseur van *Elephant* (2003) toch om de hoek kijken en krijgen we scènes te zien die de hand van de kunstzinnige regisseur verraden. De moord op de burgemeester wordt bijvoorbeeld in de spiegel gereflecteerd of het vermoorde personage op straat in het metaal van een fluitje. Het kleurrijke dambord is een ander duidelijk voorbeeld: in een sequens waarin zowat de hele homogemeenschap elkaar opbelt, zien we hoe het scherm zich in steeds meer vakjes opsplijt.

Omdat Milk operaliefhebber is en Tosca uit de opera *Tosca* van Giacomo Puccini op het einde zelfmoord pleegt door zich van de trappen van de Engelenburcht te werpen, wordt Milk gedood met de affiche van Tosca op de achtergrond. De verwijzing naar Puccini's

pathos, wanhoop, hevig opblaziende emoties en finaal stervende hoofdfiguur legt ook de link naar Van Sants recente oeuvre: allemaal verhalen die draaien rond de dood en op een experimentele manier in beeld worden gezet. Via het uitrekken van duur (*Gerry, Last Days*) en het versplinteren van chronologie (*Elephant, Paranoid Park*) slaat hij een brug tussen sterfelijkheid en persoonlijkheid.(2)

Actueel?

'I have become so weary of the phrase "openly gay." I am openly heterosexual, but this is the first time I have ever said so. Why can't we all be what we prefer? Why can't gays simply be gays, and "unopenly gays" be whatever they want to seem?' Filmguru Roger Ebert heeft hier honderd procent gelijk maar is wel naïef door te impliceren dat de strijd gestreden is. Als je in San Francisco, Sydney Australië, New York, Mykonos Griekenland, Parijs, Barcelona, Amsterdam, Londen, Kopenhagen of Berlijn woont, dan heb je ruim de kans als holebi een zo volledig mogelijk leven te leiden. Maar woon je in Saoedi-Arabië, waar homoseksualiteit nog steeds wordt gestraft met de doodstraf, dan is het hopeloos. Niet beter is het in Iran waar president Ahmadinejad in 2007 verklaarde dat er in zijn land geen holebi's bestaan, of in Jamaica waar er 10 jaar zware dwangarbeid boven je hoofd hangt, of in Afghanistan waar de straf afhangt van wie je oppakt of in Nigeria, waar de straf gaat van 4 jaar gevangenisstraf tot de doodstraf! In het streng gelovige Oeganda is homoseksualiteit al langer strafbaar, maar eind 2009 diende parlementslid David Bahati een wetsvoorstel in waarin hij stelt dat er opnieuw de doodstraf op moet staan. Inmiddels is dat voorstel onder druk van westerse landen als de VS, Canada en Groot-Brittannië afgezwakt, maar homo's kijken in Oeganda nog steeds tegen een levenslange celstaf aan als hun geardeerdheid wordt ontdekt. Onlangs was er op de VRT een reportage te zien over de invloedrijke predikant Martin Ssempe, al jaren de leider van de antihomobeweging in Oeganda wiens opvattingen de homofobe gevoelens onder de bevolking almaar aan wakkeren. In de twee filmpjes 'Eat the Poo poo' en 'Mars tegen homoseksualiteit in februari 2010' kan je zijn overtuigingen leren kennen. (8) In het bioscoopdebuut *Eyes wide open* (2009) van de jonge Israëlische regisseur Haim Tabakman, in Gent bekroond met de prijs voor de beste film, verwijst de titel naar een alziende God in de ultraorthodoxe Joodse gemeenschap van Jeruzalem die de homoseksuele relatie tussen de joodse slager Aaron en zijn nieuwe mannelijke knecht Ezri streng veroordeelt. Net zoals het Aarons taak is om als slager voor koosjer vlees te zorgen, moet hij hetzelfde doen met zijn eigen vleselijke verlangens. Aaron probeert homoseksualiteit koosjer te maken maar de strenge leefregels en religieuze wetten beletten hem dat. *Eyes wide open* past in de stroom cultuurkritische Israëlische films, die ruim tien jaar geleden begon met *Kadosh* van Amos Gitai en *Jossi & Jagger* van Eytan Fox, die liet zien dat homorelaties ook in het leger voorkomen.

Ga je na hoe de Belgische pers in september 2009 gereageerd heeft op de outing van onze kersvers minister van onderwijs Pascal Smet, dan ben je positief. Maar lees je recente artikels in Knack 09/06/2009 'Homo's niet welkom in het voetbal' of Knack 02/08/2009 'Homoseksuelen neergeschoten in Tel Aviv' dan zie je het al minder zitten. En luister je naar de nonsens die homofoben verkondigen op Internet (<http://www.pedrotytgat.be/homoseksualiteit/nonsens.htm>), dan is het in België ook hopeloos.

Milk is dus zeker een belangrijke en zeer actuele film, gezien de recente verkiezingsuitslag van *Proposition 8* in Californië, een wetsvoorstel dat het homo's onmogelijk maakt in het huwelijk te treden. *Proposition 8*, Proposition Hate volgens tegenstanders, gaat over het wel of niet toestaan van het homohuwelijk. Het hooggerechtshof heeft nu besloten dat dit huwelijk niet kan worden gesloten in Californië; die mensen die voor november 2008 al wel waren getrouwd, blijven echter gewoon getrouwd voor de wet. Met 6 tegen 1 werd *Proposition 8*

aangenomen, wat resulteerde in een definitief verbod op het homohuwelijk. In de documentaire 8: *The Mormon Proposition* (2010) brengen coregisseurs Reed Cowan en Steven Greenstreet een striemende aanklacht tegen De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen (Church of Jesus Christ of Latter-day Saints). Verteld door Dustin Lance Black, die de Oscar won voor zijn scenario van *Milk*, beschrijft deze documentaire hoe zeer de Mormonen *Proposition 8* steunden door hun leden ervan te overtuigen dat gays en lesbians des duivels waren.

De gelijkenissen met de actualiteit en de jaren zeventig liggen voor het oprapen. Toen slaagden Harvey Milk en zijn aanhangers erin *Proposition 6* af te wijzen. Dertig jaar later is de laatste stap in de emancipatie nog steeds niet gezet. (6)

Na *Brokeback Mountain* uit 2005, is *Milk* (2008) weer een gay film die het erg goed doet bij critici en een groot publiek. Misschien ligt het aan het charisma van Harvey Milk, nog steeds (h)erkend door velen.

‘*Harvey Milk is mijn Martin Luther King*’ zegt Milks speechwriter Robinson.

‘*Harvey Milk is zoals Jesus, Ghandi and Martin Luther King: hij vocht voor anderen en zette zijn eigen leven op spel*’, beweert acteur Josh Brolin.

‘*In fact, the essential story of Milk is comprised of basic elements: the triumph of the underdog, David vs. Goliath, and the American tragedy of a strong voice silenced too soon. Milk represents a thought provoking, cathartic, and mostly true tale of politics and courage.*’ concludeert filmcriticus James Berardinelli.

Gay movies na *Milk* (2008)

Na *Brokeback Mountain* uit 2005 en *Milk* uit 2008 zijn er in 2009 en 2010 heel wat interessante gay movies verschenen. *I Love You Phillip Morris* (2009), het regiedebuut van Glenn Ficarra en John Requa, is gebaseerd op Steve McVickers gelijknamige boek van 2003 over de legendarische Steven Jay Russell (Jim Carrey), The King of Cons from Texas. Deze Houdini achtige meester ontsnapper en oplichter beleeft binnen de gevangenis muren een absolute amour fou met de verlegen medegevangene Phillip Morris (Ewan McGregor). Waar of niet waar, het bizarre liefdesavontuur tussen Jim Carrey en Ewan McGregor is overtuigend passioneel. Ook het regiedebuut *A Single Man* (2009) van modeontwerper Tom Ford, die naam maakte als creatief directeur van Gucci, is gebaseerd op een boek: de gelijknamige roman van Christopher Isherwood uit 1964. George (Colin Firth) is een alleenstaande man van middelbare leeftijd, hij is professor aan een universiteit in Los Angeles. Zestien jaar lang deelde hij zijn leven met vriend Jim, tot die bij een auto-ongeluk overlijdt. George koopt een pistool en schrijft afscheidsbrieven. Colin Firths ingetogen spel toont een man wiens leed onzichtbaar moet blijven, omdat homoseksualiteit in zijn omgeving niet kan.

Ook *Howl* (2010), geregisseerd door Jeffrey Friedman en Rob Epstein van de documentaires *The Times of Harvey Milk* en *The Celluloid Closet*, leunt dicht aan bij literatuur. Acteur James Franco die Scott Smith, de vriend van Harvey Milk speelde, vertolkt hier de rol van Allen Ginsberg, de Amerikaanse homofiele dichter van joodse afkomst die in het midden van de jaren vijftig de spil was van de Beat Generation. In 1956 publiceerde Ginsberg zijn eerste werk: *Howl And Other Poems*. Hoewel het gedicht *Howl* heftige reacties opriep wegens vermeende obsceniteit, werd het een groot succes. Ook Ginsbergs openheid over zijn homoseksualiteit maakte hem controversieel. De film centreert zich vooral rond Ginsbergs verantwoording voor de rechter voor de publicatie van zijn ‘obscene’ gedicht *Howl*, de maatschappelijke reactie tijdens het proces en een artistieke ontleding van het gedicht zelf. Lesbische relaties zijn dan weer het hoofdthema van films als *Je te mangerais* (2009) en *The Kids Are All Right* (2010). *Je te mangerais* (2009) is de debuutfilm van regisseur Sophie Laloy, voor een deel gebaseerd op haar eigen ervaringen. De film gaat over een jonge pianiste, Marie, die naar Lyon verhuist en daar een appartement zal delen met een

jeugdviendin. Het naïeve, aantrekkelijke meisje, komt te staan tegenover een dominante, meer volwassen jonge vrouw. Tussen de twee ontspint zich een schijnbaar fatale relatie die Marie zal doen worstelen met haar seksualiteit (9). In *The Kids Are All Right* (2010) van regisseuse Lisa Cholodenko zijn Annette Bening en Julianne Moore een lesbisch moederkoppel wiens twee kinderen op zoek gaan naar hun biologische vader. Wanneer spermadonor Mark Ruffalo komt binnengewandeld in hun lesbische leventje raken de moeders compleet van slag. Buiten de humor en het goede acteren brengt deze feelgood movie ook nog een boodschap: het maakt niet uit of kinderen worden opgevoed door hetero's of homo's, beiden maken er vroeg of laat toch een puinhoop van. (10)

Deze 'gay movies' vormen samen met hogervermelde films *Eyes wide open* (2009) en *8: The Mormon Proposition* (2010) interessante variaties op het thema homoseksualiteit, zonder evenwel het succes van *Milk* te evenaren. Misschien ligt dat succes van *Milk* aan het grote docu gehalte van deze fictiefilm. Je merkt dat de ganse crew het allemaal waarheidsgetrouw wou overbrengen, eerlijk en zonder franjes. En dan denk je automatisch aan wat de Franse kineast François Truffaut ooit zei: 'Achter elke grote film zit ook een grote documentaire'. Dat is zeker zo voor *Milk*.

Karel Deburchgrave

- (1) Patricia Smagge uit Movie 2 Movie
- (2) Ivo De Kock in Filmmagie, 25.02.2009
- (3) <http://deeltwee.be/reviews/detail/milk-2008>
- (4) Kaj van Zoelen op 21-01-2009 18:49 - Bron: FilmTotaal
- (5) (Bron: <http://www.filmfocus.nl/blog/10943-Interview-met-regisseur-Gus-Van-Sant-over-Milk.html> Film1-correspondent Rosa Gamazo spreekt in Los Angeles met regisseur Gus Van Sant over zijn biopic *Milk*.)
- (6) Arman Avsaroglu in 8Weekly, 22 januari 2009
- (7) Verschillende parodieën op Sean Penn en *Milk* op Internet.

1 <http://www.youtube.com/watch?v=Dix6XaVXpTg>

MILK - a bluffer's guide

2 http://www.youtube.com/watch?v=HSEpD_a0R2g

"I Am Sam Milk" Movie Trailer

3 <http://www.youtube.com/watch?v=In7E8gjduGY>

MILK - Animated Outtakes

4 <http://www.youtube.com/watch?v=S2oWhQ-ZsZk>

Operation Milkyrie

(8) <http://www.humo.be/tws/actua/20689/homohaar-in-oeganda.html>

(9) <http://www.fransefilms.nl/je-te-mangerais/>

(10) **Seen on Screen: Godfella's filmblog**

Tip voor gebruik in de klas

1 Vragen (met oplossingen)

1 Wat vertelt de filmaffiche waarop alleen Harvey Milk (Sean Penn) te zien is over de film?

Op de affiche van de film is Harvey Milk (Sean Penn) te zien. Met in de achtergrond een gewelf van een gebouw (City Hall, het gemeentehuis) waar een soort van blur op zit. Dan is er de button van Harvey Milk op te zien, waaraan je herkent dat ze iets willen promoten of uiten. De lach van Sean Penn geeft ook veel kracht aan de affiche omdat we Sean Penn op weinig of geen filmfoto's zien lachen. Op het eerste gezicht is de affiche rustig, niet opvallend en had het zonder de film informatie ook op een pak melk gedrukt kunnen worden. De foto van Sean Penn is behoorlijk overbelicht, wat zeer goed gevonden is en staat voor de korte maar krachtige carrière van Harvey Milk. De vrolijke en optimistische persoonlijkheid van Harvey Milk straalt er van af.

2 Vergelijk die affiche met de andere filmaffiche waarop 'An American Classic' staat. Welke vind je het best? Waarom?

Dit is dezelfde affiche aangevuld met fragmenten/gebeurtenissen/personages uit de film en zonder het gewelf. 'An American Classic' duidt op het feit dat in 2000 Harvey Milk door Time Magazine verkozen werd tot een van de Top 100 Amerikaanse iconen van de twintigste eeuw.

3 Hoe wordt Anita Bryant (1940 -), de Amerikaanse zangeres die internationaal als anti-homoactiviste bekend is geworden, in de volgende film voorgesteld?

1 Anita Bryant als 'orange girl', de zangeres die appelsienen verkocht in reclamespots.

2 Anita Bryant als moeder.

3 Anita Bryant als symbool van de deugdelijkheid.

4 Anita Bryant als icoon van de Republikeinse Partij met president Ronald Reagan

5 Anita Bryant als ultra conservatieve uiterst rechtse moraalridder.

4 De Nederlandse Zangeres zonder Naam zong ooit het protestlied *Luister Anita*: "Maar beste vent hou gerust van je vriend / En strijd voor je rechten / Desnoods ervoor vechten / Waar ze jou van beschuldigt heb jij niet verdiend". Waarom deed ze dat?

Anita Bryants campagne leidde in Amerika en in veel andere westerse landen tot protesten. In Nederland was er een tegencampagne met het benefietconcert Miami Nightmare.

5 Zie je parallellen tussen Anita Bryant en Sarah Louise Palin (1964), de Amerikaanse politica van de Republikeinse Partij die van 4 december 2006 tot en met 26 juli 2009 gouverneur van Alaska was en running mate van de republikeinse presidentskandidaat John McCain bij de verkiezingen van november 2008?

Palin heeft ook een conservatief profiel, onder meer vanwege haar weerstand tegen het homohuwelijk en abortus.

6 Wat is er typisch voor de stad San Francisco? Welke 6 San Francisco iconen komen voor in de film?

1 Golden Gate Bridge

2 The Pyramid

3 De steile straten en de 'Castro' indicatie.

4 De mist

5 City Hall

6 San Francisco skyline

7 Hoe reageert Scott Smith op het feit dat de twee rijke homo's niet bereid zijn Harvey te helpen?

Hij zegt dat hij in het zwembad gepist heeft.

8 *Milk* heeft de structuur van een raamvertelling. Wat bedoelt men daarmee?

Een raamvertelling is een narratieve techniek waarbij een verhaal de omlijsting vormt voor een aantal andere verhalen.

Een raamvertelling start met een vertelling in het heden waarin één of verschillende personages aan het woord komen. Dit gedeelte is bedoeld als backstory, waarbij het thema wordt bepaald en de personages als vertelinstanties worden geïntroduceerd. Die vertellen dan elk hun verhaal dat in het verleden heeft plaatsgevonden. Op die manier worden deze verhalen narratief samengebonden door een soort "flashbacktechniek". In de ingekaderde vertellingen kan dan telkens één verteller aan het woord zijn, zoals in de Vertellingen van Duizend-en-één-nacht, of verschillende vertellers, zoals in de Decamerone van Boccaccio.

Samen met scenarist Dustin Lance Black structureert Gus van Sant de film als een raamvertelling: Harvey Milk maakt kort voor zijn dood een tape waarop hij zijn levensverhaal vertelt, "voor in het geval dat ik vermoord word", en aan de hand van dat verhaal krijgen we vervolgens de hoogtepunten uit zijn politieke carrière en privé-leven te zien.

9 Gus van Sant gebruikt graag VIPs in zijn films: oa. de Amerikaans schrijver en voorman van de Beat Generation, William S Burroughs, in *Drugstore Cowboy* (1989)

Welke VIPs herken je in *Milk*?

1 Ronald Reagan met sinaasappelen van Anita Bryant

2 Walter Cronkite (4 november 1916 - New York City, 17 juli 2009) was een Amerikaanse tv-persoonlijkheid. Hij was jarenlang de anchorman van CBS News. Hij is onder meer bekend geworden door zijn emotionele aankondiging van de dood van John F. Kennedy op 22 november 1963 en van zijn verslagen van de maanexpedities samen met Arthur C. Clarke.

3 President Jimmy Carter

10 Waarom toont de film de opera *Tosca* van Giacomo Puccini op het einde?

Omdat Milk operaliefhebber is en Tosca zelfmoord pleegt door zich van de trappen van de Engelenburcht te werpen. Milk wordt gedood met de affiche van Tosca op de achtergrond.

11 De stijl van de film. *Milk* is een conventionele film wat structuur en stijl betreft. Net zoals Gus van Sants andere mainstream films *Good Will Hunting* (1997) en *Finding Forrester* (2000). Af en toe komt de stijl van de regisseur van *Elephant* (2003) toch om de hoek kijken en krijgen we scènes te zien die de hand van de regisseur verraden. Waar?

a Het kleurrijke dambord, een sequens waarin zowat de hele homogemeenschap elkaar opbelt en het scherm zich opsplijst in steeds meer vakjes.

- b Tosca affiches op de achtergrond
- c Personages gereflecteerd in het metaal van een fluitje..
- d De moord op de burgemeester in de spiegel gereflecteerd.

12 Wat vind je van de muziek in *Milk*?

Milk is een film die zijn muziek op een subtiele manier gebruik; niet zoals in actiefilms waar de muziek zorgt voor spanning en inleiding van de actie zelf. Over het algemeen is er weinig muziek te horen in *Milk*. Vaak is de muziek aanwezig als interne bron (radio, opera). Verder zit er zo nu en dan zachte achtergrond muziek tijdens de belangrijke momenten, maar niet dramatisch overdreven. De enige stukken waaronder een duidelijke soundtrack zit zijn het moment dat Milk hoort dat zijn campagne tegen de anti homoseksuele leraar wet succesvol is gebleken en tijdens het einde: als het verhaal wordt verteld van de real-life personen na de dood van Milk.

Een ander belangrijk muziekstuk in de film is de operamuziek uit *Tosca* van Giacomo Puccini: wanneer Milk naar de opera *Tosca* gaat en hij er een sterfscène te zien krijgt, een dag voor zijn eigen dood. Milk is geroerd door de operascène en weet misschien al intuïtief dat de dood nadert. Bovendien kan de kijker zich hierdoor voorbereiden op de dood van Milk zodat deze toch niet helemaal onverwacht overkomt.

13 Lees de volgende dialoog uit de film:

“ Dan White: Society can't exist without the family.

Harvey Milk: We're not against that.

Dan White: Can two men reproduce?

Harvey Milk: No, but God knows we keep trying.” Deze laatste zin is duidelijk spottend en ironisch omdat ‘reproduce’ in een totaal andere betekenis wordt gebruikt

Welke van de volgende dialogen zijn duidelijk ook spottend en ironisch

A Harvey Milk: All men are created equal. No matter how hard you try, you can never erase those words.

B Harvey Milk: How do you teach homosexuality? Is it like French?

Duidelijk spottend en ironisch.

C

Harvey Milk: You are not sick

You are not wrong

And God does not hate you

Just leave.

Boy: I can't. I can't walk, sir.

D

Harvey Milk: If it were true that children emulate their teachers, we'd have a lot more nuns running around. Duidelijk spottend en ironisch.

E

Scott Smith: Are you on uppers or something?

Harvey Milk: No, this is just plain old me.

F

Harvey Milk: The name of the game is votes.

So Dan and I are in bed together, politically speaking. **Duidelijk spottend en ironisch.**

G

Harvey Milk: My fellow degenerates... **Duidelijk spottend en ironisch.**

14 Kies de twee beste dialogen er uit en leg uit waarom je die zo goed vindt.

15 De bekendste slagzin uit de film is: ‘ My name is Harvey Milk and I'm here to recruit you! ‘

Ken je nog andere bekende slagzinnen? Waarom worden die gebruikt?

Deze slagzin is net zoals Martin Luther Kings ‘I have a dream’ en Barack Obama’s ‘yes, we can’ een lijfsspreuk, om mensen aan te zetten tot actie.

2 Opdrachten

1 Welk van die vier debatten vond je het meest overtuigend? Waarom?

1 http://www.youtube.com/watch?v=da_qIoB7gCw&feature=related
Do you support gay marriage?

2 <http://www.youtube.com/watch?v=uw3sqpbwfs&feature=channel>
Is Gay the New Black? - Michael Eric Dyson

3 <http://www.youtube.com/watch?v=hs4PTm6VCrw&feature=related>
Anne Kronenberg and Danny Nicoletta MILK Movie Motion Picture Premiere Los Angeles

4 <http://www.youtube.com/watch?v=ASh9fdWOCu0&feature=related>
Josh Brolin Speaks at The MILK Premiere in Los Angeles

2 Lees de volgende ‘Uitlaat Humo’. De meeste van die ‘uitlaten’ gebruiken seksuele puns. Welke? Vind je sommige ‘uitlaten’ ongepast? Waarom?

Uitlaat Humo

<http://www.humo.be/tws/uitlaat/optrefwoord.html?trefwoord=homo>

19/06/2009

Voetbal

Homos scoort voor Egypte tegen wereldkampioen Italië. En dan zeggen dat er geen plaats voor hen is in het voetbal.

Woef

12/06/2009

voetbal en homo's

Voetballers zouden zich niet zo snel outen als homo. Homo's zijn even slim, zij outen

zich niet als voetballer.

[kleine pink](#)

11/06/2009

Homo scheidsrechter

Een Turkse scheidsrechter is verbannen uit het voetbal, moest zijn geboortestad verlaten en verloor zijn baan nadat uitlekte dat hij homo is. Daarover schrijft De Standaard vandaag: "Fluiten heeft hem geen geluk gebracht."

[Lou De Loser](#)

Homo's en voetbal

Aimé, het is u kans !!

[mateuto](#)

10/06/2009

Homo's en voetbal

Mandekking, lange ballen, schot op de paal, de man met het fluitje... En ze hebben allemaal een handtas!

[Steven Defoef](#)

homo's en voetbal

Geen homo's in het Belgische voetbal! En iedereen erover verbaasd dat de toekomst niet rooskleurig is.

[de roze duivel](#)

Geen homo's in het voetbal

Vandaar dat er zo weinig in het gat gedoken wordt!

[Piet Agoras, Hoeilaart](#)

homo's en voetbal

En het achterlangs tackelen dan maar bestraffen met een roze kaart?

[pink panter](#)

mannen weten waarom

Geen homo's in het Belgische voetbal. En daarom wil die rugdekking maar niet lukken.

[de cornervlag](#)

Homo's-voetbal

Wat hoor ik? Willen ze het voetbal afschaffen?

[De Stef](#)

09/06/2009

Homo's in het voetbal

Ik ben helemaal voor het bannen van homo's uit het voetbal. Dan blijft er niet genoeg volk over voor de competitie en komt er terug ruimte op TV voor interessante programma's!

Fifi du Penalty**05/02/2009****Nooit grappig**

Je klote voelen in een homobar.

G. Dwee**30/12/2008****homo**

ik ben een jong meisje met blonde haren, lange benen en een mooi gevulde C-cup. En toch ben ik nog nooit in de uitlaat verschenen... Tijd voor de uitlaatcommentator om uit de kast te komen?

lynntje

3 Bekijk de volgende filmpjes over homofobie? Wat is je houding tegenover homofobie?

<http://www.indymedia.be/nl/node/26819>

Filmpjes over homofobie (Queer Easter 2008)

4 Welk beeld krijgen we van Anita Bryant na het bekijken van de volgende drie sites?

1 **<http://www.youtube.com/watch?v=6TaQabiB7Gg&feature=related>**

Two Anita Bryant Florida Orange Juice Commercials 1969

2 **<http://www.youtube.com/watch?v=XjcPa-gObOU&feature=related>**

SarahPalin_AnitaBryant

3 **<http://www.youtube.com/watch?v=88oYx3rHtuI&feature=related>**

sarah palin cloned from anita bryant and tammy faye

5 Geef je eigen persoonlijke commentaar bij de volgende uitspraken..

a

"If Dan White had only killed George Moscone, he would have gone up for life," one person says in the film. "But he killed a gay, and so they let him off easy."

(uit de Oscarwinnende documentaire *The Times of Harvey Milk*, geregisseerd door Rob Epstein in 1984, zes jaar na de tragische gebeurtenissen in San Francisco).

b

"I have become so weary of the phrase "openly gay." I am openly heterosexual, but this is the first time I have ever said so. Why can't we all be what we prefer? Why can't gays simply be gays, and "unopenly gays" be whatever they want to seem?" (Roger Ebert)

c

"In fact, the essential story of Milk is comprised of basic elements: the triumph of the underdog, David vs. Goliath, and the American tragedy of a strong voice silenced too soon. Milk represents a thought provoking, cathartic, and mostly true tale of politics and courage." (James Berardinelli)

d

“Milk was the right person in the right place at the right time, and he rose to the occasion. So was Rosa Parks. Sometimes, at a precise moment in history, all it takes is for one person to stand up. Or sit down.” (Roger Ebert)

e

“ Harvey Milk is mijn Martin Luther King” (speechwriter Robinson)

f

“Harvey Milk is zoals Jesus, Ghandi and Martin Luther King: hij vocht voor anderen en zette zijn eigen leven op spel” (Josh Brolin)

6 Pers Kritieken / Recensies

Lees de zeven volgende recensies: Ivo de Cock in Filmmagie, 25.02.2009, Kaj van Zoelen op 21-01-2009 18:49 - Bron: FilmTotaal , Arman Avsaroglu in 8Weekly, 22 januari 2009 , Lieven Trio in © Cutting Edge -- 21 Feb 2009, Dennis Van Dessel in Digg, 26/02/2009, Fabian van der Meer in Movie Sense, 23 January 2009 en Jann Ruyters in Trouw, 22 januari 2009

Welke filmkritiek sluit het meest aan bij jouw mening? Is die filmkritiek positief of negatief voor de film?

Groepswerk:

Wanneer je een positieve en een negatieve kritiek gekozen heb dan

1 onderstreep je in blauw drie argumenten waarmee je volledig akkoord gaat en leg je uit aan je partner waarom.

2 onderstreep je in rood twee argumenten waarmee je totaal niet akkoord gaat en leg je uit aan je partner waarom .

3 onderstreep je in groen een argument dat volgens de auteur gebaseerd is op historische bewijzen.

4 onderstreep je in geel de kern van het artikel en leg je uit aan je partner waarom je die koos.

5 onderstreep je in oranje een argument of een idee dat alleen in dat artikel voorkomt en niet in de zes andere

7 Persoonlijke opdrachten

- a.** Vat de film in jouw woorden samen.
- b.** Herken je gebeurtenissen uit je eigen leven?
- c.** In welk personage herken je jezelf?
- d.** Welke scène is je het meest bijgebleven en waarom?
- e.** Waarom heeft de film je kunnen boeien / waarom niet?
- f.** Groepswerk:

- i. Welke van de volgende argumenten voor homofobie vind je het idiootst?

Het is een 'onnatuurlijk' gedrag.

Het is in strijd met de schepping door God gewild.

Het staat zelfs in de Bijbel!

Het wordt mede veroorzaakt door een chronisch tekort aan huwbare vrouwen (Alexandra Colen).

Holebi's brengen geen kinderen voort en dragen dus niet bij tot het voortbestaan van de Mensheid.

Het zijn viezeriken.

Het zijn 'bruinwerkers'.

Homo's kunnen met hun poten niet van kinderen blijven.

- ii. Bedenk een originele campagne tegen homofobie die bij je klasgenoten zou aanslaan.?
- iii. Hoe reageer je als je dit leest?

http://kathalijnebuitenweg.hyves.nl/blog/2173331/Gay_bashing_in_Moskou/X96Z/

Gay bashing in Moskou

g. Groepswerk: rollenspel

- i. Hoe zou jij reageren als je te horen kreeg dat je beste vriend(in) homoseksueel is?
- ii. Of hoe vertel je aan je ouders/vrienden dat :
- Je homoseksueel bent.
 - je een afkeer hebt van homoseksuelen.
- iii. Zou jij de moed kunnen opbrengen om je openlijk in de klas te outen?
- iv. De volgende twee sites zijn erg emotioneel. Bekijk ze in groep en reageer spontaan op wat je ziet en hoort.

1 <http://www.youtube.com/watch?v=qN4laWhm85M>

Why Harvey Milk should be inducted.

2 http://www.youtube.com/watch?v=-U_owSvbn00&feature=related
The Last Words of Harvey Milk.

- v. Bekijk het filmpje *Harvey Milk and the Gay Revolution*. Zou je met de klas een gelijkaardig filmpje kunnen draaien ter ere van Queen Frontman, Freddie Mercury of van Martina Navrátilová, de Amerikaanse prof tennisster van Tsjechoslowaakse afkomst?

<http://www.youtube.com/watch?v=eU6oemMbO8k&feature=related>
Harvey Milk and the Gay Revolution

h. Bekijk de verschillende parodieën op *Milk* op Internet.

1 <http://www.youtube.com/watch?v=Dix6XaVXpTg>
MILK - a bluffer's guide

2 http://www.youtube.com/watch?v=HSEpD_a0R2g
"I Am Sam Milk" Movie Trailer

3 <http://www.youtube.com/watch?v=In7E8gjduGY>
MILK - Animated Outtakes

4 <http://www.youtube.com/watch?v=S2oWhQ-ZsZk>
Operation Milkyrie

Welke parodie op *Milk* vind je het meest geslaagd? Leg uit waarom.